

DE-FRIE-DANSKE

Nº5

Marts 1945

4AARG.

HILSER

DE SEJRRIGE ALLIEREDES MÆND

(SIDE 5.)

Montgomery

Zhukov

Rokossovsky

Eisenhower

*Arrestant med
Fotografiapparat
hos Tyskerne i
Vestre Fængsel.
(Side 9.)*

**DEN TYSKE
MEDLIDENHEDS-
KAMPAGNE
I SØGELYSET.
(Side 11.)**

Hitler og
Himmlers
udspekulerede
Grusomheder.
(Side 10.)

AABENT BREV TIL UDENRIGSM. GÜNTHER.

"DE FRIE DANSKE"s STANDPUNKT:**DEN NYE VERDENS-ORGANISATION TIL SIKRING AF INTERNATIONALT SAMARBEJDE.
I FREMTIDEN VIL NEUTRALITETS-BEGREBET SIKKERT IKKE KUNNE OPRETHOLDES.**

Et Lands Udenrigspolitik er ikke mindre vigtig end Ordningen af de indrepolitiske Forhold, idet en heldig Løsning af de første betinger og beforder en lykkelig Udvikling af de sidste. Det gælder ikke mindst for et lille Land som Danmark.

Naar vi nu i "DE FRIE DANSKE" tager de udenrigspolitiske Problemer op til Behandling, vil vi straks gøre os klart, at ogsaa paa dette Omraade vil vi komme ind i nye Baner, hvis Retningslinier vi begynder at kunne skimte tydeligere efter Krim-Konferencen, og som formentlig og forhaabentlig vil blive trukket skarpere op paa San Francisco-Konferencen i April.

Allerede nu kan det siges med nogenlunde Sikkerhed, at det gamle Neutralitetsprincip, som bl.a. Danmark har bekendt sig til i over trekvart Aarhundrede, og som var det eneste om end noget usikre Bolverk, de smaa Stater havde at fortøje ved, herefter vil have udspillet sin Rolle. Og som Forholdene har udviklet sig, taber man ikke noget derved. Neutraliteten skabte kun et falsk Sikkerhedsmoment for de smaa Stater. Den blev alligevel aldrig respekteret af visse Stormagter længere end til det Punkt, hvor de følte deres egne Interesser truet. Desuden var Neutralitet et ikke helt ærligt Standpunkt for en Nation at tage. Intet normalt og ærligt Menneske kan være neutral, det vil sige upartisk og ligeglad overfor Ret og Uret. Navnlig i denne Krig har det været utaaleligt ikke at kunne tage Standpunkt mod Nazismens Forbrydelser - det har det enkelte Menneske dog

alligevel gjort uden at blinke, men de neutrale Stater har som saadan ikke kunnet sige deres oprigtige Mening. Neutraliteten er derved blevet Udtryk for en Holdning, der mere har været dikteret af Skræk eller politisk eller økonomisk Spekulation eller andre lidet værdige Motiver. Det har denne Krig givet adskillige Eksempler paa. Heller ikke de enkelte navnlig smaa Landes nationale militære Værn har kunnet yde nogen virkelig Beskyttelse, naar det kom til Stykket. Hvad kan man da bygge Fremtiden paa?

+ + +

Efter den første Verdenskrig satte en mis-handlet Verden sin Lid til Folkeforbundet, og det skal ikke nægtes, at dets Ide var god og rigtig. Det maa være muligt en Gang at maa til en international Retsordning, baseret paa de samme Principper, som det borgerlige demokratiske Samfund bygger paa.

I dette anerkender man ikke enkelte Personer og Befolkningsgruppers Ret til at gennemtvinge deres Krav med væbnet Magt. Her maa enhver Borger følge de Love, de folkevalgte Forsamlinger giver. Vil man have dem andre, kan det kun ske ved at vinde Befolkningens Flertal for sine Ideer. Dette enkle og klare Retfærdighedsprincip bør ogsaa være grundlæggende for Udenrigspolitik, saaledes at man kan opbygge et virkeligt Nationernes Samfund.

Det var ogsaa Tanken med Folkeforbundet, men desværre forsøgte man at udstyre det med saadanne Magtmidler, at det ligesom det borgerlige Samfund kunde sikre sig, at dets Beslutninger blev gennemført. Hvad nytter det, at en Rigsdag gennemfører nok saa gode Love, hvis man ikke har et Politi til at haandhæve dem. Det har vi kun altfor mange Beviser for her i Landet i Dag, efter at vort Politi er fjernet, og ligesaa magtesløs var Europa under Folkeforbundet overfor de nazistiske og fascistiske Forbrydere, som paa Grund af det manglende internationale Politi efterhaanden var paa Vej til at terrorisere den øvrige Verden, indtil denne tilsidst rejste sig. - Dette maa ikke gentage sig. - De Nationer, der ikke vil respektere internationale Love og Aftaler, maa behandles som de Forbrydere, de er, indtil de lærer at blive nyttige Verdensborgere.

+ + +

Allerede paa et tidligt Stadium af denne Krig fremkom der fra forskellige Kredse i England og Amerika Planer om en ny Verdens-Organisation til Sikring af Freden i Fremtiden. Og paa Krim-Konferencen har man taget Tanken op til almindelig Drøftelse. I sin Tale i Underhuset den 27. Februar løftede CHURCHILL en lille Flig af, hvad man havde

(forts. Side 8)

DE AKTUELLE BILLEDER PAA SIDE 2.

Foroven tilvenstre: CHRISTMAS MØLLER og THOMAS DØSSING fotograferet under en Konference i Stockholm fornylig.

Billedet i Midten tilvenstre viser en Afdeling tyske Soldater, som i den tyske By Waldenrath kapitulerer uden Betingelser overfor Engländerne. Ganske pudsig at se Nazister strække begge Hænder i Vejret.

Billedet i Midten tilhøjre er heller ikke uinteressant. Filmen blev fundet hos en fanget tysk Soldat, der havde taget det under et af HITLER's efterhaanden meget sjældne Besøg ved Fronten. Han gaar her i Spidsen for nogle Officerer gennem Ruinerne af en af de mange tyske Byer, som i den sidste Tid er blevet sønderskudt. "Der Führer" ser alt andet end sejrssikker ud.

Og her er en Situation fra Krim-Konferencen. Foran sidder de tre Store, CHURCHILL, ROOSEVELT og STALIN, og bagved staar fra venstre Ministeren for de engelske Krigstransporter, Lord LEATHERS, Udenrigsminister EDEN, Amerikas Udenrigsminister STETTINIUS, Understatssekretær Sir ALEXANDER CADOGAN, Udenrigsminister MOLOTOV og Amerikas Ambassadør i Moskva, HARRIMANN.

Det lille Smil foroven tilhøjre taler for sig selv.

CHURCHILLS BUDSKAB TIL DEN RØDE ARMÉ.

Tyskerne forsøger stadig paa alle mulige Omraader at fremkalde det Indtryk, at dybe Uoverensstemmelser raader mellem England og Sovjetunionen, men den Hilsen, som den britiske Premierminister rettede til den røde Armé paa den Flyveplads, hvorfra han tiltraadte Hjemrejsen fra Krimkonferencen, kuldkaster den Goebbelske Løgne-Propaganda om Uoverensstemmelser mellem de to Stormagter.

Churchills Hilsen havde følgende Ordlyd:

"Officerer og Soldater i den russiske Armé! Officerer og Soldater i Royal Airforce! Siden vi for tolv Dage siden landede paa denne Flyveplads paa det krigshærgede Krim, har store Begivenheder fundet Sted i Verden. Det permanente Venskab og Samarbejde mellem de tre Stormagter er blevet proklameret med større Præcision og Autoritet end nogen Sinds tidligere. Vi staar nu overfor den Opgave at trænge ind i Fjendelandets Hjerter og for altid tilintetgøre det afskyelige nazistiske Tyranni, der har truet med at forhindre Menneskehedens fortsatte Fremskridt. Modstanderen har rejst Forhindringer paa vor Vej, men i Fællesskab har alle vore Folk og mange andre Nationer i Verden revet disse Forhindringer ned. I forreste Række i hele denne Kamp har Sovjetunionens Arméer erhvervet sig uforgængelig Ære. Vi har alle forpligtet os til at arbejde sammen efter denne Krig for at sikre et lykkeligt Liv og stigende Velstand for de brede Folkemasser i alle Lande, saa at Nationerne kan leve i Fred uden mere at behøve at frygte den usle Agression og uden nogen Sinde mere at skulle udsættes for Krigens Prøvelser. Perspektiverne er blevet saabnede for os. Lad os hellige vore fælles Anstrengelser, vore

urokkelige Hensigter, vor uudslykkelige Livskraft paa Opnaaelsen af dette.

Jeg er glad over, at vi allesammen er samlede her i Dag, og over, at den Enhed af Royal Airforce, som her har været sammen med Dem, har faaet at vide, hvad virkelig russisk Gæstfrihed vil sige.

Det er Sæden til en Høst, som skal bjeriges i Fremtiden af kommende Generationer. Disse Generationer skal nyde Frugterne af deres Fædres Anstrengelser i denne Tid.

Jeg takker Dem alle. Og naar jeg nu forlader Ruslands Jord, det genopstaaede Krim, renset for Hunnerne takket være det russiske Heltmod, saa vil jeg til Dem alle og til Deres Førere, særlig til Deres store Leder og Øverstkommanderende, Marskal STALIN, fremføre den Taknemmelighed og udtrykke den Begejstring, som den over hele Verden, over alle Oceaner og alle Dele af Jordkloden spredte britiske Race føler for det heltmodige russiske Folk og dets Armé. Vi beder Gud om, at det russiske Folk aldrig maa blive udsat for disse svære Prøvelser, som det har gennemgaaet med saa megen Ære."

-----oOo-----

GENERAL EISENHOWER HAR UDSENDT ET SPECIALKOMMUNIQUE OM

JERNBANESABOTAGEN I DANMARK.

"DISSE AKTIONER AF DE DANSKE SABOTØRER ER ET EFFEKTIVT BIDRAG TIL DE LØBENDE MILITÆRE OPERATIONER PAA SAAVEL VEST- SOM ØSTFRONTEN."

Fra allieret Side er det Gang paa Gang blevet meddelt, at Danmark er allieret i alt undtagen af Navn, og dette er i disse Dage yderligere blevet bekræftet gennem et Specialkommunique, udsendt fra General Eisenhower's Hovedkvarter, hvori det hedder:

"Rapporter er indgaaet om de fremgangsrige Operationer, som de danske Sabotører har udført imod tyske Troppebevægelser i Danmark. De danske Patrioter har rettet gentagne Angreb mod alle Jernbanelinier i Landet med det Resultat, at ikke et eneste Tog ankommer til Tyskland uden at være blevet forsinket enten ved, at det direkte er blevet angrebet, eller ved at det er blevet tvunget til at tage Omvej som Følge af Sabotage. Desuden er Problemet blevet vanskeliggjort for Tyskerne ved, at Fabriker for Fremstilling af Jernbaneskiner og Spor-skitteanlæg er blevet ødelagt, Vandtaarne

udsat for Sabotage, elektriske Anlæg, Drejeskiver og Jernbanestationer sprængt i Luften. Disse Aktioner af de danske Sabotører er et effektivt Bidrag til de løbende militære Operationer paa saavel Vest- som Østfronten."

Danmark kan med Rette være stolt af sine Soldater uden Uniform - de er Mædkæmpere i den allierede Hær - de har medvirket til, at Danmarks Navn i den frie Verden nævnes med den største Respekt - og de har den største Del af Æren for, at Danmark efter Krigen kan indtage en ærefuld Plads blandt de allierede Nationer.

Sabotørernes Arbejde kan ikke sammenlignes med noget andet fra vor tusindaarige Historie. De handler altid i yderste Livsfare og med et overvældende personligt Ansvar for deres Kammeraters Velfærd og for hele det danske Folks velforstaaede Tarv i Kampen mod Tyranni - for Danmarks Frihed og Ret.

"DE FRIE DANSKE" HILSER SEJRSMARCHENS LEDENDE MÆND.

I Anledning af de allierede Hæres maalbevidste og virkningsfulde Sejre paa alle Fronter i Kampen mod Vold og Tyranni sender "DE FRIE DANSKE" en Hilsen og Hyldest til de Allieredes store Ledere: PREMIERMINISTER CHURCHILL, PRESIDENT ROOSEVELT og MARSKAL STALIN - deres eminente Generaler, Officerer og menige Soldater.

Vi ved, at hele det danske Folk med den varmeste Beundring lytter til Radioens Beretninger om de allierede Hæres blændende Strategi, ukuelige Kampaand, Sejrevilje og Heltemod til Lands, til Vands og i Luften.

Ogsaa de allierede Hjemmefronters Mænd og Kvinder sender vi vor Hilsen og Tak for deres uvurderlige Indsats i Rustningsindustrien og paa alle de for Krigen, Sejren og Befrielsen af de undertrykte Folk nødvendige Omraader.

Og vi ved, at meget snart vil ogsaa vort Fædreland DANMARK blive befriet for Nazismens Tyranni, og Retfærdighed, Frihed og Ret vil være den dominerende Faktor for saavel store som smaa Nationer.

LÆNGE LEVE DE ALLIEREDE!

De frie Danske.

"Датские борцы за свободу" приветствуют победоносных воинов.

В виду огромных и значительных побед союзных армий на всех фронтах в борьбе против насилия и тирании, Датские борцы за свободу посылают приветствие великим вождям союзников: премьер-министру Черчиллю, президенту Рузвельту и маршалу Сталину - их выходящимся генералам, офицерам и рядовым солдатам.

Мы знаем, что весь датский народ с самым горячим энтузиазмом слушает военные сообщения по радио о блестящей стратегии, непреклонном духе, победоносной воле и героической отважности союзных войск на суше, на море и в воздухе.

Мы шлем привет и благодарности также рабочим и работницам в тылу за их неоценимые труды по военной промышленности и во всех других военных, победных и освободительных нуждах.

И мы уверены, что вскоре также и наша родина, Дания, будет освобождена от тирании фашистов, и тогда справедливость, свобода и право будут главнейшими факторами как для больших так и для маленьких стран.

Да здравствуют наши союзники!

Датские борцы за свободу.

"THE FREE DANES" PAY TRIBUTE TO THE LEADERS OF THE VICTORIOUS MARCH.

On the background of the unswerving and impressive victories won by the allied armies on all fronts in the fight against violence and tyranny "THE FREE DANES" convey their greetings and homage to the great leaders of the allies: PRIME MINISTER CHURCHILL, PRESIDENT ROOSEVELT and MARSHAL STALIN - to their magnificent generals, officers and men.

We know that the entire Danish People listen in deepest admiration to the radio reports of the brilliant strategy, unbreakable fighting spirit, determination to win and heroism of the allied armies on land, at sea and in the air.

We send our greetings and thanks also to the men and women of the allied fronts at home for their invaluable performance in the war-industries and all the fields necessary to conduct and win the war and liberate the suppressed peoples.

And we know that soon also Denmark, our beloved country, will be freed from Nazi tyranny, and Justice, Freedom and Right shall be the dominating factors for big as well as small nations.

LONG LIVE THE ALLIES!

The free Danes.

SPECIALTELEGRAMMER TIL "DE FRIE DANSKE" FRA
ASSOCIATED PRESS.

Krefeld, medio Marts 1945.
Af Robert Eunson. AP.

DANSKERE MED VED INTOGET I KREFELD.

Blandt de første amerikanske Tropper, som besatte Krefeld, var ogsaa en lille dansk Afdeling. Af militære Grunde kan ingen nærmere Detaillér gives, kun saa meget kan siges, at en Patrulje bestaaende af seks Danske og to danskfødte Amerikanere var blandt de to første Stødtropper, som deltog i Krefelds Besættelse.

Folk stod i store Grupper paa Gadehjørnerne og bare stirrede paa de amerikanske Infanterister. Med forbavsede Øjne fulgte Befolkningen Indrykningen i Byen - tydeligt nok yderst forbløffede over, at Amerikanerne ikke paabegyndte en almindelig Nedskydning af Civilbefolkningen.

Forbavsende hurtigt begyndte Livet atter at gaa normalt - saa normalt, som Livet nu kan blive i en By, hvis 120.000 Indbyggere for nogle Timer siden er blevet besat. Stille og roligt gik Folk atter til Arbejdet. De Forretninger, der ikke var udbombede, aabnedes atter - ligeledes Kontorer og Fabriker. Oprindeligt havde Krefeld 160.000 Indbyggere, men 40.000 af dem foretog et "elastisk Tilbagetog" over Rhinen, da det amerikanske Artilleri begyndte "at spille op" i Byens umiddelbare Nærhed..

New York, medio Marts 1945.
AP.

FØRSTE JOURNALIST I BERLIN FAAR EN BIL I PRÆMIE.

De to allierede Krigskorrespondenter, som skriver den første Reportage dateret "Med de Allieredes Tropper i Berlin", d.v.s. som først naar at sende Nyhedstelegram fra den erobrede Hovedstad, faar ikke alene Ære og Berømmelse, men ogsaa - en Bil!

Willys Overland Motor Company har nemlig meddelt, at det skænker de to første "Fredstids-Jeeps" til de to allierede Journalister, som først kommer med Meddelelsen fra Berlin om, at Byen er erobret.

En "Jeep" er de Allieredes Krigsautomobil - Jeep'en er denne Krigs populæreste Opfindelse - det er Vognen, der kan alt og klarer alt, ganske uden Hensyn til Terrænvanskeligheder.

Paa alle Fronter - og i de to neutrale Lande Svejts og Sverige, sidder de Allieredes Krigskorrespondenter og venter paa Berlin-Dagen, blandt disse er ogsaa 12 Danskere, som alle haaber paa Chansen for at komme som Nr. 1 eller 2 til Berlin!

Stockholm, Marts 1945. AP.

DANSKE LÆGER INDVALGT I "U N R A"

Det meddeles fra officielt Sted, at de tre danske Læger, der i Øjeblikket opholder sig i Stockholm - Professor Fredericia, Professor Ebbe Brandstrup og Overlæge Dr. Arne Rothe Meyer - er blevet indvalgt i "UNRA" - United Nations Relief and Reorganisation Administration. Prof. Fredericia som Formand for Sundhedsudvalget.

DET VIL IKKE BLIVE GLEMT - ALDRIG!

Rammerne for Tysklands Fremtid ligger endnu ikke helt fast, men saa meget er i al Fald givet, at de Allierede ikke vil tillade nogen som helst tysk Industri, der kan anvendes til militære Formaal. Men dermed er ikke sagt, at Tyskland ikke kan komme til at fremstille visse Masseartikler til Eksport. Og der kommer saa igen en Tid, da tyske Handelsrejsende staar ved vor Grænse med deres Prøvekollektioner.

De første, de kommer til at møde dér, bliver danske Politimænd! Dem kan de saa forsøge at se lige ind i Øjnene! Vil nogen dansk Politimand kunne glemme den Skæbne, han selv eller hans Kammerater kom ud for i de tyske Koncentrationslejre? Den danske Politimand skal nok vide korrekt at opfylde sin Pligt, men hans Foragt for Tyskerne kommer til at deles af hele det danske Folk og til at følge dem, hvor de end kommer hen i Danmark.

Det danske Politi behøver ikke at roses; det var før Krigen agtet af alle danske Borgere, og dets Holdning eksemplarisk ogsaa i den allersværeste Tid. Nok ved vi, at der blandt Politifolkene - som i andre Samfundsgrupper - fandtes nogle enkelte Quislinger, der den Dag i Dag samarbejder med Fjenden, men vi ved ogsaa, at en stor Del af disse usle Landsforrædere allerede er likviderede.

Mange Forbrydelser har Tyskerne begaaet i og mod Danmark, meget har de paa deres Samvittighed, og paa den store Regning, den tyske Nation skal faa forelagt af os, vil vore deporterede Politifolk indtage en vigtig Post. Disse danske Patrioter, der tjente deres Land i Politiets Uniform, er af Tyskerne med Vilje blevet anbragt under de forfærdeligste Forhold i tyske Koncentrationslejre. Dette er den tyske Havn over Mennesker, der nægtede at være Forrædere, og som sagde NEJ til det Krav, at de skulde være deres Brødres Bødler.-

Det vil ikke blive glemt - aldrig!

-----oOo-----

Chicago, Marts 1945. AP.

JEAN HERSHOLT TIL DANMARK.

Den verdensberømte danske Filmsskuespiller Jean Hersholt, der i Øjeblikket opholder sig i Chicago, har meddelt Associated Press' Medarbejder, at han som Vicepræsident i "Hjælpeorganisationen for Europa" af den amerikanske Regering er blevet beordret til umiddelbart efter Krigen at aflægge et Besøg i Danmark. Jean Hersholt skal være Chef for den allierede Kommission, der skal undersøge Forholdene i Danmark før bedre at kunne give Oplysninger om, hvilken Form for Hjælp vi vil faa Brug for fra Hjælpeorganisationens Side.

Jeg staar og tænker paa -
om Tyskland alligevel ikke har mange
Bygninger uden Sidestykke.

Carlo Cartophelmoos,
Cementkoger.

MEDLIDENHED MED TYSKERNE ER LANDSFORRÆDERI

Medlidenhedskampagnen er fra tysk Side indledet. En af Hr. Hitlers mest fremtrædende Generaler har i Berlin sammenkaldt den udenlandske Presse og overfor den skildret, hvad han kalder de russiske Grusomheder under Kampene paa Østfronten: Nazisterne forberedte, udtalte han, en Protest til det af dem hidtil saa negligerede internationale Røde Kors! Ogsaa Hr. Goebbels er i sine ugentlige Artikler begyndt at blive rørstrømsk. Hensigten er at kalde paa de blidere Følelser hos de Mennesker, med hvem Tyskerne er i Krig: Vi skal overlistes til at føle for Nazisternes Kvinder og Børn og derigennem gores svagere i vort Had og vor Foragt for den tyranniserende Klike.

Der var ingen Medlidenhed fra tysk Side med Polens Befolkning, da denne efter Overfaldet i 1939 blev Genstand for systematisk Udryddelse. Det nedmenneskelige fandt ikke Udtryk i Nazi-land, da Jøderne som Rotter blev lukket ned i Gaskældre. Frankrigs Bønder blev jaget væk fra deres Jord, uden at Hr. Goebbels stemte Harpen til Sørgekvad. Hollands Byer sultede, og Hr. Hitler og hans Bande fandt det fuldstændig i sin Orden. Og har nogen af os hørt saa meget som en enkelt Tysker protestere, naar danske Embedsmænd under Forhør i Shell-Huset blev genempryglet med Knipler, eller naar vore brave Politifolk døde under ubeskrivelige Lidelser i de germanske Konzentrationslejre?

Nu er imidlertid den Situation opstaaet, at Nazisterne har faaet Brug for den danske Medlidenhed. Og nu skal den systematisk paa kaldes. Thi der er efter Berlins Skon indenfor Danmark Plads til nogle hundrede Tusinde Flygtninge fra Østprojsen, Pommern og andre tabte Provinser. Og hverken de eller Folkene fra de bombede Millionbyer maa miste Illusionen om, at Hr. Hitler stadig har Magt de kommer til Danmark som Hr. Hitlers personlige Gæster, derfor skulde de jo ogsaa gerne have Fornemmelsen af at møde Forstaaelse. De repræsenterer et Herrefolk (tror de endnu), og helst skulde vi smaa Danskere opgive alt vort eget for at lade Flygtningene komme til Fadet. Da Nazismens Repræsentanter i København heldigvis længst har opgivet Tanken om at vinde Sympati hos os, er der nu kun een Mulighed for at skaffe Hjælp til Flygtningene, nemlig at appellere til det danske Fælleshjerte for Børn og Svage. Vi kan saa daarligt taale at høre et Barn græde. Vi har i vor Natur en Trang til at hjælpe Svage. Vi er selv møtte og under alle andre ogsaa at være det. Vi er Mennesker og sætter den medmenneskelige Følelse højest af alle.

Under sidste Verdenskrig var der i Danmark kun faa, der holdt med Tyskerne. Men næppe var Vaabenstilstanden indledt, og det engang saa overmagtige Kejserrige laa i Støvet, knækket og klynkende, for vor Medlidenhed blev vakt. Danske Hjem indbød Børn fra Tyskland og Østrig og delte de i Forvejen knappe Rationer med dem. Naar Togene ankom fra Berlin og Wien, mødte Folk op paa Hovedbanegaarden og bogstavelig talt sloges om at faa fat i et Barn.-

Bortførelser fandt Sted. Det foltes som en kær Pligt at have et Wienerbarn, at fæde det op, at klæde det varmt paa, at sende Pakker med Levnedsmidler til dets Paarørende hjemme. Og hvad var saa Resultatet af denn Kærlighedsgerning? Vi har konstateret det nu under Besættelsen: Wienerbørnene vendte tilbage som Spioner, Spørgsmålstytere, Angivere, De udleverede til Gestapo deres Plejeforældre, de forraadte dem, der havde delt Maden med dem. Wienerbørnene er et af de hasligste Kapitler i Krigens Historie.- Hr. Hitler har formaaet i deres Sind at udrydde den primitive af alle Følelser: Taknemmeligheden!

Nu strømmer Flygtningene ind over vore Grænser, lusede, lasede, sultne, syge. Under normale Forhold vilde vore Hjerter bløde. Thi Børn er Børn, selvom de er vore Fjenders. Kvinder er svage, ogsaa naar de bærer Hagekorset ... MEN VI MAA IKKE HAVE MEDLIDENHED, THI DET ER : saadan som Forholdene har udviklet sig - AT FORRAADE VORT EGET LAND. Hr. Hitler regner med vor Medlidenhed. Den Hjælp han venter, at vi skal yde Flygtningene, er en Hjælp til ham, en Forlængelse af Krigen.

Og det maa vi være forberedt paa: Enhver som aabner sit Hjerte for en Tysker, udsætter sig for at blive dolket i Ryggen. Saadan er "Herrefolket".

Heldigvis gør Flygtningene det forholdsvis let for os at vise Modstandskraft. Thi næppe er de ankommet, før de føler sig uhyggeligt hjemme i vort Land. De er her paa Hr. Hitlers Indbydelse, og den berettiger dem (mener de) til skandaløs Optræden. Man skal lede længe efter arroganter, mere uforkæmmede og hovne Kvindemennesker end de, der i disse Dage plyndrer vore Butikker og ypper Kiv med de rigtige Kunder, nemlig de, som kan betale og har Ret til Varerne. Selv Børnene optræder som smaa Hitler'e og viser os deres Foragt. De tilhører jo "Herrefolket"!

En af de højtstaaende Tyskere har overfor vore Læger beklaget sig over det danske Folks Mangel paa Humanitet. Han kender os ikke.- Vi er altfor humane. Men vi har lært at skelne mellem Medmennesker og - Tyskere.

-----oOo-----

Der er til Familien kommet Meddelelse om, at Knud Møller, født i Haslev 1920, er død i Neuengamme af Lungetuberkulose.- Knud Møller var Underkvartermester i Marinen. Han blev anholdt af Gestapo den 20. Maj 1944 og sad i Enicelle i Vestre Fængsel uden Bøger og Tobak, indtil han via tre Dages Ophold i Froslevlejren sendtes med det første Hold til Neuengamme. Knud Møller vil blive husket ikke blot som Frihedskæmper, men ogsaa som en usædvanlig god Kammerat.

HUSK! at sende "De frie Danske" videre saasnart De selv har læst Bladet.

ET MANENDE ALVORSORD TIL DEN DANSKE BONDE.

UDNYTTTELSE AF KRIGSSITUATIONEN ER EN UAFVASKELIG SKAM - EN GEMEN STREG AF RINGESTE ART.

Jeg er lige vendt tilbage til København efter at have foretaget en Rejse gennem Danmark. En besværlig Rejse, men udbytterig. Jeg har talt med den danske Bonde paa mager Hedejerd, paa fynsk Jord og paa Strækningen fra Horns Herred og ned til Gedser.

Jeg har overalt truffet den stærke selvbevidste Opfattelse, som kendetegner enhver Dansk, hvadenten han kommer fra Landjord eller fra Storbyens Brosten. Men den danske Bonde har dog sit eget Væsen. Han spiller ikke alle sine Kort ud saadan, som Københavneren ofte har for Vane at gøre det, han er ikke vant til at være fremmede Mennesker saa tæt, at han kan høre deres Aandedrag gennem Væggen og deres Radio gennem alle Etager. Maaske derfor er han mere tilbøjelig til at gaa sine egne Veje end den vil gøre det, der bor paa en Femtesal i en Storby.

Alle disse Betragtninger har jeg taget med, naar jeg nu i dette Øjeblik gør Resultaterne af mine Samtaler med danske Bønder op. Der er fra Byernes Side - og med Rette - rejst Kritik mod den danske Bondestand, som i mange Tilfælde, desværre vistnok altfor mange, ikke vilde sætte ind med den tiltrængte passive Modstand overfor Besættelsesmagten og dennes umættelige Krav.

Jeg talte med Bønder, der nævnede, at de havde givet Penge til Modstandsbevægelsen - men jeg maatte svare dem, at det er ikke nok. Jeg maatte henvise til Hovedstadens og Provinsbyernes Befolkning, som i Tusinder af Tilfælde bærer Ofre af saa smertelig Art, at selv gigantiske Formuer ikke evner at veje dem op... At der ogsaa findes daarlige Landsmænd blandt Handelen, Industri og Arbejderne er en kendt Sag, som man ofte har beskæftiget sig med.

Ethvert Sted hver jeg er kommet, har jeg af al min Energi forklaret de danske Bønder, at enhver Forretning med Tyskerne skader det Land, som vel nok den danske Bonde i højere Grad end Byernes Befolkning maa føle sig knyttet og bundet til. Gang paa Gang har jeg faaet dette Svar: Jamen vi er ogsaa med. Vi har ydet Hjælp til Faldskærmsfolk, vi har ikke været bange for at sætte ind og give Husly til dem, vi mødte paa vor Vej! ... Det er rigtigt. Vi ved, at der kunde fremhæves adskilligt om den danske Bondestand idag, der viser, at de hverken er bange for at vove Liv, Penge og en aktiv Indsats i Modstandsbevægelsen - derom vidner de danske Bønder, som i Dag sidder i Froslev eller tysk Fængsel - men det store Flertal trækker Huen nedover Øjne og Øren, sætter sig med Regnskabsbogen foran sig og noterer en stor Indtægt, en usømmelig Indtægt, ved direkte Salg til Tyskerne eller Kørsel til Befæstningsarbejder, hvormed de skæmmer vort skønne Land.

Det siges ofte, at Danskerne er daarlige Hødere. Jeg tror og mener, at denne Krig - nej Tyskerne - har lært os at være det modsatte. Der er altfor mange Mennesker i Danmark, som bringer smertelige Ofre i disse Aar - der er i hvert Fald ikke mange Hjem, der er gaaet Ram forbi - men for disse Mennesker staar enhver Udnyttelse af Krigssituationen som en uafvaskelig Skam, en gemen Streg af ringeste Art. Blandt de danske Bønder er der visse, der bør erindre sig, at

ogsaa Guld kan købes for dyrt. Og det sørgeligste i denne Tilværelse er dog det at gaa med Skam gennem Livet.

-----oOo-----

"DE FRIE DANSKE"s STANDPUNKT: (forts. fra S. 3)
tænkt sig. Han sagde bl.a.: -Den nye Verdens Organisation vil tage Hensyn til Stormagternes Ansvar ... men den kan ikke bygges paa Stormagternes Diktatur. Det er deres Pligt at beskytte Verden, men ikke at regere den.

Senere erklærede Churchill, at Folkeforbundet vilde blive erstattet af en langt stærkere Institution, som vilde afvige fra sin Forgænger deri, at den ikke vilde afholde sig fra i Tide og ved Brug af Vaaben at standse dem, der truer Freden. Endelig udtalte Churchill: -Ved den kommende Verdens-Organisation vil alle Nationer, store som smaa, Sejrherrer som Besejrede, blive sikret mod Agression ved uigendrivelige Love og overvældende internationale Styrker!

Vi er ikke blinde for, at den paatænkte Verdens-Organisation i Begyndelsen vil komme til at virke hovedsagelig under de demokratiske Stormagters Ledelse, men det skræmmer os ikke - tværtimod! Uden deres og deres Folks heltomodige Indsats i denne Krig vilde hele Verden for et langt Aaremaal have været prægnet af Nazismens Forbrydelser. Derfor hilser vi i "DE FRIE DANSKE" det Initiativ, som her er taget til en international Nyordning, der rigtigt brugt vil kunne føre en lidende Menneskehed frem mod bedre og lysere Tilstande.

De frie Danske.

ADVARSEL!

DE FALSKE PUNDSEDLER ER LAVET AF TYSKERNE.

DE VAR BEREGNET FOR INVASIONEN I ENGLAND I 1940.

Danmark, i Særdeleshed Hovedstaden, har i længere Tid været oversvømmet af godt efterlavede falske engelske Pundsedler. De falbydes til Vekselerer og Forretningsmænd samt Private for meget lave Kurser, helt ned til 10.

Nu er Falskneriet opklaret. Sedlerne er simpelthen lavet i Tyskland paa Foranledning af den tyske Rigsbank, og de var beregnet til at skulle anvendes under den af "Geniet" Adolf Hitler proklamerede Invasion paa de britiske Øer i Efteraaret 1940. Derfor bærer de fleste af de falske Sedler Aarstallene 1939 og 1940. - Det lykkedes som bekendt ikke Hr. Hitler at komme til London og bruge Pundsnoterne selv, og derfor prøver han nu at lade sine Agenter afsætte dem her i Landet og andre Steder - ud fra den rigtige Betragtning, at vi inden saa forfærdelig længe kan faa Lejlighed til at bruge dem.

"DE FRIE DANSKE" advarer meget indtrængende imod at købe nogle af disse falske Penge. - De er overhovedet intet værd.

ARRESTANT MED FOTOGRAFIAPPARAT I VESTRE FÆNGSEL.

En fantastisk Affære, der overgaar Handlingen i de skrappeste Kriminalromaner, er foregaaet i den tyske Afdeling i Vestre Fængsel. En Mand, der var Medlem af en illegal Gruppe, blev en Eftermiddag taget sammen med nogle Kammerater under en Razzia i en Ejendom paa Vesterbro. Han blev ført til Shell-Huset og derfra til Vestre Fængsel, hvor han sad i godt 5 Uger med falsk Legitimationskort - uden at det lykkedes Tyskerne at finde ud af hans Identitet. og til sidst maatte læslade ham. Hvor utroligt det end lyder, lykkedes det Manden at smugle sit Fotografiapparat med ind i Fængslet og tage en Række Billeder derinde, uden at de tyske Vogtere havde mindste Anelse derom. Paa Bagsiden af dette Nummer af "De frie Danske" bringer vi et Par af hans Billeder - taget bag Tremmerne. Det er sikkert første Gang en Fange har taget den Slags Erindringer med fra Vestre Fængsel og iøvrigt en ganske enestaaende Bedrift.

Og her er saa Mandens egen Beretning om sit usædvanlige Fængselsophold - skrevet specielt for "De frie Danske":

Efter Anholdelsen fik jeg en Maskinpistol i Ryggen og blev ført ned til en af Politiets Biler, som Tyskerne havde stjålet paa Politigaarden. I Lommen havde jeg en Film, hvorpaa jeg om Eftermiddagen havde fotograferet noget illegalt Arbejde, men undervejs til Shell-Huset tog jeg Filmen op og rullede den ud i Lyset, uden at Tyskerne bemærkede det.

Ved Ankomsten til Shell-Huset blev vi stillet op i et Kontor og fik Lov til at staa i 3 Timer, hvorunder der blev skrevet en "Indlæggelsesseddel" til Vestre Fængsels tyske Afdeling. Overfor Manden, der skrev denne Seddel, forklarede jeg, at det var en ren Misforstaaelse, at jeg var blevet arresteret, og at det var ganske tilfældigt, at jeg var kommet der i Lejligheden under en Razzia. Men Manden sagde, der var ikke andet at gøre end at vente til Forhøret - men det varede 5 Uger, før jeg kom i Forhør.

Fra Shell-Huset gik Thuren saa til Vestre Fængsel. Da vi kørte ind af Porten grinte en af Tyskerne haanligt og sagde: "Nu behøver I ikke at bekymre jer for Kost og Logi foreløbig. I Vestre Fængsel blev vi stillet op med Ansigtet ind mod Muren og Hænderne paa Ryggen, og en Tysker gik med i den anden Ende af Gangen og aflyrede et Skud. Tak, tænkte jeg, nu begynder de at skyde os... Men det viste sig heldigvis, at det var et af Tyskernes sædvanlige Tricks - han havde bare skudt i Luften. Efter at have afleveret vore kontante Penge, blev vi ført op i Cellerne. Jeg havde mit Kamera i Lommen, men det eneste, jeg blev spurgt om, før jeg blev lukket ind i Cellen, var, om jeg havde en Kniv paa mig. Da jeg benægtede dette, var der ingen yderligere Visitation, og jeg beholdt mit dyrebare Kamera og dermed en enestaaende Chance til at fotografere Frihedskæmpernes daglige Liv i Vestre Fængsels tyske Afdeling.

Det første mine Cellekammerater spurgte om, da jeg kom ind i Cellen, var: "Hvad har du lavet?" Da jeg svarede: "Ingenting", sagde de: "Det siger de allesammen". Det næste Spørgsmaal var: "Har du noget Tobak?", og da jeg var i Besiddelse af lidt Snagtobak, blev jeg straks velkommen.

Jeg fik udleveret en Madras og to Tæpper, men jeg skal indrømme, at det kneb med at sove Resten af Natten, thi jeg var jo herinde under falsk Navn, og jeg tvivlede ikke om, at Tyskerne nok vilde finde ud af det. Klokken 6 Morgen blev Døren aabnet, og Lyset tændt. Den tyske Vagt brølede: "Aufstehen". Lidt efter kom Kalfaktorerne - det er Fanger, som er en Slags Gangmand - og vi fik en Kande Te-Erstatning ind

og bart Rugbrød i centimetertykke Skiver. Derefter blev vi lukket ud paa Toilettet, vi fik 2-3 Minutter hver, og hvis det varede længere, kom Tyskerne ind og skældte os ud og raabte: "Los, los, Tempo, Tempo, schmeller machen."

Hver Morgen blev vi lukket ud til Gaardtur - 20 Minutter - i et lille Bur, og vi følte os som Dyr i Zoologisk Have. Al Gang udenfor Cellerne foregik med Hænderne paa Ryggen.

Først paa Eftermiddagen blev "Middagsmanden" serveret. Det vil sige, vi fik nogle kogte Kartofler med Skral paa kastet ind paa Cellegulvet som til Svin. Vi havde faaet udleveret en Ske og en Kop, og før "Middagsmanden" kom der en dyb Tallerken til hver. Porcelænet var fra Den kgl. Porcelænsfabrik og bar Livgardens Vaaben!!! En Søndag fik vi udleveret et mikroskopisk Stykke Flaskesteg. Den almindelige Spise var ellers Kaalrabi eller Hvidkaalssuppe. Klokken 6 om Aftenen fik vi udleveret Brød og en lille Klat Smør samt et Stykke Pølse eller en Tallerken Vølling plus Te- eller Kaffe-Erstatning.

En tidlig Morgen blev mit Navn raabt op af Vagten, og jeg fik Ordre til at tage Over-tøj paa og melde mig i Skrivestuen, som var en Celle, der var lavet om til Kontor. Derefter blev jeg i Bil kørt til Shell-Huset til Forhør - der var da forløbet 5 Uger siden min Anholdelse. Paa Shell-Huset blev jeg lukket ind til en Tysker, og det første han sagde til mig var: "De kan lige saa godt tilstaa med det samme, for alle Deres Kammerater har fortalt alt om Dem." Jeg kikkede lidt og tænkte, det lyder jo ikke saa godt... Men saa satte Tyskeren et Skema i Skrivemaskinen og begyndte at udspørge mig om Familieforhold og om min Fortid. Øjensynlig havde de ikke fundet ud af, at jeg sad under falsk Navn. Derefter kom han ind paa min formentlige illegale Virksomhed, og da jeg benægtede, slog han i Bordet og før op, rundt om Skrivebordet, greb mig i Reversen, rystede mig voldsomt og sagde, at jeg var den største Løgnhals paa Jorden. Derefter tog han Revolveren, som han havde siddet og leget med under Forhøret, stak den i Maven paa mig og sagde, at hvis jeg nu ikke kom med Sandheden, vilde han skyde mig med det samme. Jeg fastholdt, at jeg ikke havde med noget illegalt Arbejde at gøre, hvorefter han spændte Livremmen op og sagde, at han vilde tæve det ud af mig. Han faldt dog lidt til Ro og satte sig til at skrive min Forklaring ned, medens

(forts. Side 10)

SIDSTE KAPITEL

Den tyske Kolos kæmper nu sin Døds-kamp under de allierede Hæres enorme Tryk og truet indefra af de besatte Landes stolte, ubetvingelige Frihedskæmpere

Hver eneste Dag bringer nye vældige Erobringere for de Allierede, og Hitlers en Gang saa overmodige og sejrssikre Hær, der hensynsløst terroriserede Europas Lande, staar nu foran sin totale Opløsning. Og selv om Tyskerne mange Steder vil yde en fortvivlet og haard Modstand, gaar Udviklingen fremad med Kampeskridt, og meget snart vil det nazistiske Tyranni være knust for evigt.

Krigen er uigenkaldelig tabt for Hitler, og i sit afsindige Raseri og Menneskehad vil denne Verdens største Forbryder forsøge at virkeliggøre en af de mest djævelsk udpekulerede Planer, som det fremgaar af nedenstaaende Artikel:

HITLER-HIMMLER-BANDEN FORBEREDER DE FRYGTELIGSTE HANDLINGER MOD MENNESKEHEDEN.

I deres Desperation over at have tabt Spillet beskæftiger denne Bande Krigsforbrydere sig med de mest afskyelige Planer, og i Betragtning af de Midler, med hvilke Nazisterne og deres usle Haandlangere hidtil har forsøgt at underkaste sig og forslave hele Verden, saa maa man regne disse Lystmordere og Blodhunde for at være i Stand til hvad som helst:

I engelske Kredse regner man stærkt med tyske Forsøg paa endnu effektivere end efter 1918 at sabotere den kommende Fred. Der tales om en stor Plan af Himmler, som gaar ud paa, at alle Produktions-og Kommunikationsmidler skal ødelægges, for de Allierede naar at fuldbyrde Tysklands endelige Okkupation, og saadanne Forhold skal skabes, at det kommer til at vare Aar, inden Tyskland kan bringes paa Fode igen. Kløften mellem det tyske Folk skal yderligere udvides, indtil den udgør en uovervindelig Afgrund. Det store Maal for de nazistiske Uhyrer er tydeligt nok at afstedkomme fuldstændig Kaos i Landet.

Fra særdeles vel orienteret Side berettes endvidere følgende:

Som et sidste fortvivlet Middel til Udryddelse af alle Mennesker i Tyskland, saavel som Okkupationstropper, forbereder Hitler Indsatsen af noget, som er værre end Gaskrigen: nemlig Spredningen af Kolera, Plettyfus og Pest blandt Menneskene og af Epidemier blandt Dyrene for ogsaa at udrydde Tysklands Kreaturbesætning.

Oplysningerne herom stammer fra et SS-Laboratorium i Czechoslovakiet, hvor allerede vidtgaaende Forberedelser til denne djævelske Plans Virkeliggørelse er blevet truffet. En højere SS-Officer, som fik Skrupler og ikke vilde udføre det, han fik Ordre til, deserterede fra Lejren, og under Fremhævelse af absolut troværdige Detailler har han aflagt Rapport til Officers-Oppositionen indenfor Krigsmagtens Overkommando.

Siden Januar kommanderes alle førende SS-Læger til Laboratoriet i Nærheden af Prag. Til Laboratoriet hører en stor Dyrefarm, hvor der

avles Mængder af Dyr, der kan anvendes til Bacillebærere, frem for alt Rotter, men ogsaa forskellige Arter Hunde. Særlige Partisan-Kommandoer under Ledelse af SS-Læger staar til Disposition, saa at de paa en bestemt Dag kan begynde den værste og mest uhyggelige Tilintetgørelsesaktion, Menneskeheden nogen Sinde har oplevet.

Disse Kommandoer har til Opgave at ødelægge Byernes Vandværker og at forgifte de vigtigste Vandledninger og Brønde. I de af Krigen ødelagte Byer skal de smittebærende Dyr slippes løs, og med dette Formaal for Øje skal helt usandsynlige Fremgangsmaader være blevet udeksperimenteret, saaledes at man paa kort Tid kan sprede livsfarlige Epidemier ikke blot blandt Dyr, men ogsaa blandt Mennesker.

Hvorvidt det vil lykkes at virkeliggøre denne djævelske Plan, er det umuligt at sige noget om, men man maa være forberedt paa, at de nazistiske Lystmordere med Hitler-Himmler Banden i Spidsen, som er klar over, at deres Dage er talte, kan begaa de frygteligste Handlinger i Krigens Slutfase.

-----oOo-----

ARRESTANT MED FOTOGRAFIAPPARAT I VESTRE FÆNGSEL. (fortsat fra Side 9)

Da Rapporten var færdigskrevet, maatte jeg skrive under, hvorefter han sagde, at nu havde han min Underskrift paa, at jeg havde løjet, for alle de andre havde sagt det modsatte. Derefter blev jeg kørt tilbage til Vestre Fængsel, og 2 Dage efter blev jeg løsladt.

DOKTOR THUNE ANDERSENS BEUN-
DRINGSVÆRDIGE INDSATS FOR DE
DANSKE FANGER I TYSKLAND.

I det falske "illegale" Blad **CORSAREN**, som Dagmarhus stadig morer sig med at udgive, roste man forleden Dr. Thune Andersen og kaldte ham "et rigtigt Mand-folk", fordi han var taget ned til Fangelejerne i Tyskland for dér at være Læge for vore Lands-mænd. At Tyskerne roser Dr. Thune Andersen skal ikke forhindre os i ogsaa at gøre det.

Overlæge, Dr. med. Thune Andersen, der er Specialist i medicinske Sygdomme, specielt Mave- og Tarmsygdomme, men ogsaa en fremragende Lunge-Ekspert, har opgivet sin store Praksis indtil videre for at rejse til **NEUENGAMME**, hvor alle de danske Fanger i Tyskland nu skal samles. Han har frivilligt ladet sig internere i den store Koncentrationslejr og forpligtet sig til at blive dér, til Krigen er forbi - med det Formaal at hjælpe de mange danske Fanger, som indtil nu har faaet en kummerlig Lægehjælp.

Enhver vil kunne forstaa, hvor stor Betydning det har at faa en saa fremragende Specialist som Dr. Thune Andersen til Neuengamme, der i Lighed med de andre Koncentrationslejre i Tyskland, er blevet hærgt af Sygdomme, specielt Lungebetændelse og Dysenterier - to Ting, som Doktoren har specielle Forudsætninger for at kunne bekæmpe.

Hvad han ved at tage til Neuengamme udsætter sig for, behøver vi ikke nærmere at uddybe, men **"DE FRIE DANSKE"** takker Dr. Thune Andersen for hans Mod og for den Indsats, han yder vore ulykkelige Landsmænd.

-----oOo-----

BENDT ROM'S SALTOMORTALE.

Mellem de overnationale, som nu søger at placere sig fordelagtigt, er ogsaa Det kgl. hollandske Luftfartselskabs tidligere Propagandaleder **BENDT ROM**, som ikke alene gennem Skrivelser men ogsaa ved Foredragsturneer, søger at vise sit nationale Sindelag.

I Flyverkredse har han længe mærket kolid Luft. Hans Indstilling efter 9. April 1940 er ikke glemt, og hans tilbedende Gøring-Artikel i "Fædrelandet" fra 15. Juni 1941, Side 11, bliver ogsaa husket. Paa et Tidspunkt

AABENT BREV TIL DEN SVENSK UDENRIGSMINISTER
HERR GÜNTHER.

Med Sorg modtager det danske Folk alle Meddelelser om Nedskydning af allierede Flyvemaskiner, selv om man ved, at dette er Krigens uundgaaelige Ubarmhjertighed. Men denne Sorg føles endnu smerteligere, naar Nedskydningen sker over svensk Territorium af svensk bemandede Luftvarns-Batterier, thi de Allierede kæmper jo ogsaa for vort Fædrelands Befrielse for Nazismens tunge Aag og for de nordiske Landes selvstændige Frihed og Ret.

"DE FRIE DANSKE" KAN DERFOR IKKE AFHOLDE
SIG FRA AT UDTRYKKE DEN ALLERSTØRSTE SYM-
PATI MED DE SVENSK KREDSE - SOM UDEN PAR-
TIHENSYN - HAR REJST SIG TIL PROTEST MOD
DE SVENSK NEDSKYDNINGER AF ALLIEREDE
FLYVEMASKINER.

Vi tvivler ikke om, at det svenske Folk, dets Regering og Rigsdag vil forstaa de Følelser, der kommer til Udtryk i dette aabne Brev, som kommer fra et Broderland, der paa den mest raa og brutale Maaade blev overfaldet af den tyske Krigsmaskine - uden Hensyn til en højtidelig indgaaet Ikke-Angrebspagt - og som nu i 5 lange Aar er blevet udpint og terroriseret af de nazistiske Undertrykkere.

De frie Danske.

hvor alle Super-Optimisterne ventede Tysklands Sejr, skrev **Bendt Rom** denne Artikel, som ingen havde aftvunget ham. Det var Aaret efter, at Gøring's Flyvere havde ødelagt det Holland, som Hr. Rom havde levet af i mange Aar, og det var paa et Tidspunkt, hvor Hr. Roms hollandske Arbejdsgivere sad i Gestapos Koncentrationslejr.

Der staar at læse i **Bendt Roms Gøring-Artikel**: -Jeg lærte i ham en yderst sympatisk, kortfattet grej Mand at kende! Og senere: -Aldrig skal jeg glemme den granseløse Fortvivlelse, som dette Hundrede Procents Mandfolk pludselig kunde aabenbare, naar han kom til at tale om de Tusinder af dejlige Flyvemaskiner - Magen til den han lige havde solgt til mig - som nede i Tyskland paa Versailles-Traktatens Bud blev

hugget op, brændt, tilintetgjort. I denne Fortvivlelse over de ødelagte Maskiner, og over sit Lands Skæbne laa allerede Spiren til fremtidige Genopbygningsplaner. Intet Under, at det blev **Herman Gøring**, der blev Skaberen af det nye Tysklands magtige Luftvaaben."

Idag har Hr. **Bendt Rom** en anden Plade paa Grammofonen, men dette skal ikke faa os til at glemme hans tidligere Leflen for "Herrefolket".

-----oOo-----

HUSK!

stadig paa, at Snakkesalighed skader Frihedskampen. At det er direkte Hjælp til Fjenden, hvis De brænder eller paa anden Maade tilintetgør de illegale Blade. Send "De frie Danske" videre, saa snart De har læst Bladet.

DER SKAL IKKE GIVES NOGEN PARDON OVERFOR FORRÆDERE.

Tyskeren er vor Fjende! Men den "danske" Stikker, Forræderen, er en dobbelt Fjende, han er om muligt værre, farligere, modbydeligere end Tyskeren selv, og det siger ikke saa lidt. Danmark er i Krig med Tyskland; Tyskerne har brutalt overfaldet Danmark, de har brudt alle Krigens skrevne og Menneskelighedens uskrevne Love, og derfor kan en "Landsmand", der for Vindings Skyld udfører Judas' Gerninger, ikke betragtes som Landets Søn. Han har udsløttet sig selv som Dansker.

Krigens Love er haarde. Landsforrædere kan aldrig paaregne nogen Medlidenhed. Det er fuldstændig ligegyldigt, ud fra hvilke Bevæggrunde et Individ sælger sig til Gestapo - Dummhed eller Pengegridskhed, Letsindighed eller Eventyrlyst, Brutalitæt eller Tankeløshed -, det er kun Kendsgerningen, der tæller her: en Forræder er en Forræder, der gives ingen Undskyldning og ingen Pardon. Maa ske en Del af disse afskyelige Elementer, der endnu har Livet i Behold, gaar omkring og tror, at de kan slippe for den velfortjente Straf, men dette Haab er naivt og ugrundet. Den Dag, Tyskerne bliver tvunget til at løbe deres Vej, læder de deres usle Haandlangere blive tilbage - for i Virkeligheden foragter de ogsaa med fuld Ret de Forrædere, som deres Tilhængerskare bestaar af. Saadan er det gaaet i de Lande, hvorfra "Herrefolket" allerede er fordrevet, og det vil ikke blive anderledes i Danmark.

Tyskerne har nu opgivet deres Forsøg paa at faa Verden til at tro, at det danske Folk gouterer deres Livsopfattelse, og Terroren i Danmark er kun et Udslag af ubændigt, men samtidigt hjælpeløst Raseri over, at Danskerne saa udtrykkeligt viser deres Afsky for det Tredje Rige.

Det er bevist, at "danske" Sommermand eller Hipo, som de nu kaldes, bidrager ved Udførelsen af de Skændelsgerninger, der nu hærges Danmark, og man kan kun gentage Christmas Møllers Ord, at Døden i Virkeligheden er en for mild Straf for disse Forrædere, der ikke viger tilbage for at myrde uskyldige Mennesker og lægge vort Land i Ruiner ved forbryderisk meningsløse Bombeattentater.

Naar Frihedskæmperne ødelægger en Fabrik, der forsyner den tyske Værnemagt med Vaaben, udfører de i Praksis en regulær militær Operation, men naar Landsforræderne foretager "clearing", er dette Forbrydelser, som ikke blot "Arbejdsgiverne" vil blive straffet for.

Nej, der skal ikke gives nogen Pardon overfor Forrædere.

-----oOo-----

GLEM SAA IKKE AT SENDE BLADET VIDERE, NU DA DE SELV HAR LÆST DET.

ØDELÆGGELSEN AF GESTAPOS HOVEDKVARTER I SHELLHUSET. MANGE FRIHEDSKÆMPERE BEFRIET OG ET STORT ANTAL AF VORE TYRANNER UDSLETTET.

Royal Airforce's overraskende Angreb paa Gestapos Hovedkvarter i Shellhuset i København var et enestaaende Præcisionsarbejde og en uvurderlig Hjælp til hele Frihedskampen i Danmark, men af Hensyn til Kampen mod vore Tyranner kan man ikke paa nuværende Tidspunkt give nærmere detaljerede Oplysninger.

Men et af de tragiske Tilfælde, som Krigen kan opvise saa mange Eksempler paa, ramte samtidig Danmark. En af de angribende engelske Maskiner, der fløj meget lavt - netop for at kunne ramme det udegedede Maal - havde det Uheld at tørne mod en af de høje elektriske Standere paa Godsbanegaardens Terræn. Den fik en alvorlig Maskinskade, og Piloten gjorde sig store Anstrengelser for at nødlande i Frederiksberg Have. Det mislykkedes imidlertid, og Bombelasten udlostes over et Beboelseskvarter paa Frederiksberg. Tilslidst styrtede Maskinen med endnu en Bombe i Behold ned i Gaarden til Jeanne d'Arc Skolen, som blev totalt ødelagt og et uhyggeligt stort Antal Børn og mange Nonner dræbt.

Sorgen over denne store Ulykke knuger os alle, og særlig samler vor Deltagelse sig om de mange Hjem, hvis Børn fandt Døden under Ruinerne af den franske Skole.

Det er blevet bekendt, at der var indløbet Forvarsel fra Korsør, men alligevel blæstes der først Luftalarm efter at Angrebet var begyndt, og det er blevet konstateret, at saavel det offentlige som Jeanne d'Arc Skolens eget Beskyttelsesrum var uskadte.

Tyskernes Terror efter Flyverangrebet.

Der er ingen Tvivl om, at Tyskerne har øget Antallet af Ofre for Flyverangrebet paa Shellhuset ved den Terrorskydning, som umiddelbart efter blev iværksat fra tysk Side. Det kan saaledes oplyses, at Fru Magister Schiørring, der opgives som dræbt ved de engelske Bomber, er blevet skudt af Hipomand paa Niels Ebbesensvej, da hun var et Erinde i Byen.

ADVARSEL TIL CIVILBEFOLKNINGEN.

Fra allieret Side er Civilbefolkningen i de af Tyskerne besatte Lande ofte blevet advaret om straks at søge Dækning, naar man hører de allierede Flyvemaskiner. Naar Folk derfor opholder sig paa Hustage og lignende Steder under et Angreb, kan Flyverne kun tro, at det er tysk Luftværnsmandskab.

Da der under Flyverangrebet paa Shellhuset opholdt sig utrolig mange Mennesker paa Hustagene, gentager "DE FRIE DANSKE" Advarslen om straks at søge Dækning til Angrebet er forbi.

Paa Grund af et teknisk Uheld beklager vi ikke at kunne bringe det i vor Artikel paa Side 9 omtalte Billede fra Vestre Fængsel.

Redaktionen sluttet 25/3.1945.